

Митрополит Антоније (Паканич) о „месецу гордости“ и греху који вапи ка Небу

Митрополит Антоније (Паканич)

Прогонитељи Цркве никада не откривају праве разлоге својих поступака. Обично су антицрквене акције изведене из формално-правних прилика, али истина ипак излази на видело.

Пре неки дан је Министарство културе, које је предводник притисака на Цркву, на својим званичним страницама на друштвеним мрежама, поред порука о још једном захтеву за исељење заједнице УПЦ из њеног манастира, објавило свој лого дугиних боја у част „месеца поноса“ уз слоган „Једнакост је један од кључних темеља слободе“. Шта то значи?

„Месец ЛГБТ поноса“, читамо у приручницима „је месец, обично јун, посвећен прослављању поноса лезбејки, хомосексуалаца, бисексуалаца и трансродних особа (ЛГБТ), посвећен ЛГБТ покрету за права и прославља ЛГБТ културу. И ту се само по себи поставља питање: па какву „културу“ промовише наше Министарство културе?

Ако се ова установа циљано бори против Цркве, свештенства и верника, а

истовремено промовише „културу“ греха, недвосмислено жигосану у Светом писму, онда све мање-више долази на своје место. Другим речима, Црква није прогањана због онога што јој лажљиви медији приписују. Црква је гоњена јер остаје Црква Христова, јер наставља да опомиње на грех, јер проповеда спасење људских душа.

А то је случај када не можемо да ћутимо, упркос свим претњама и могућим репресијама. Уосталом, оно што Министарство културе промовише није само нека врста неморала, то је заиста грех који вапи ка небу: „И рече Господ: Вика је у Содому и Гомори велика, и гријех је њихов грдан“ (1 Мој 18,20). Да ли вреди подсећати шта је био крај Содоме и Гоморе?

Неко би могао да приговори: о чему сада причате? Рат је, крв људска се пролива, а ти причаш о неким дугиним логоима! Али сећамо се из Писма: „...Не бојте се оних који убијају тијело, а душу не могу убити; него се више бојте онога који може и душу и тијело погубити у паклу“ (Мт 10,28). И овде не говоримо о некој митској суровости Господњој — особа која је одабрала смртни грех лишава себе Божанске заштите изазива невоље и клетве на своју главу.

Пред нама је и пример многих земаља, где је све исто почело са безазленим, на први поглед, „дугиним“ симболима, и где су временом чак и локалне Цркве поклекнуле под притиском „прогресивне јавности“, почели да венчавају грешне парове у црквама и хиротонишу представнике сексуалних мањина за „свештенике“ и „епископе“.

То је оно што би промотори „дугиних“ застави хтели да ураде хришћанству широм света, и због тога се прогони права Црква. Од малих уступака до великих уступака, од прећутног попуштања до директног повлађивања греху, до саучесништва у безакоњу – то је оно што „напредни“ борци за „једнакост“ желе од Цркве. „Једнакост је један од кључних темеља слободе“, проглашава Министарство културе. Међутим, у суштини то је једнакост у греху и слобода од заповести Господњих.

Али зарад будућности наше деце, да нас не задеси судбина библијске Содоме и Гоморе, не смемо да ћутимо.

Нека нас Господ сачува од свих поступака злога, нека спасе наше стадо у данима искушења!

mitropolija.com